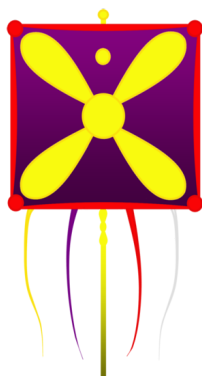

گالری تصاویر و ویدیوها

شعر غم جدایی از ایران

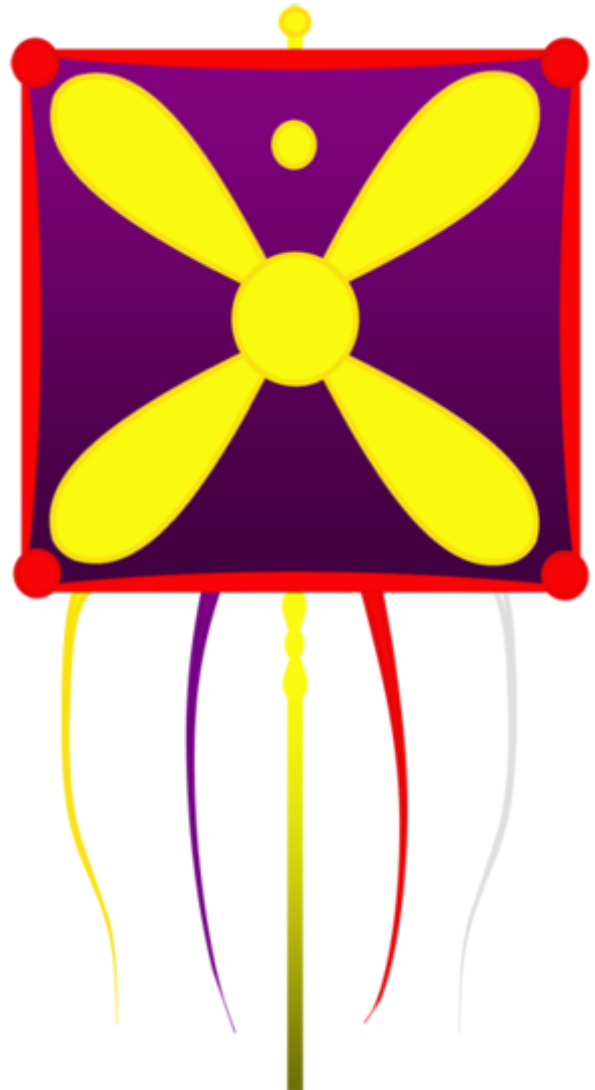
نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۱۱ آبان ۱۳۹۲ ۲۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

شاعر: عبدالله جعفر اف شاماخی (شاعر جمهوری آذربایجان-آران) در غم جدایی از ایران یکی یوز ایل بوندان قاباق امضالاندي
مقاله منله ایران آراسینا دوشدو بؤیوک بیر فاصله ایکی یوز ایل قان آغلادیق تبریز ، تهران ... دییه دییه اؤلدو گئتدی آتام - بابام
« ایران ، ایران » دییه ، دییه ایران منیم آتا یوردوم ایران منیم وطنیم دیر آتام اؤلنده ده دئدی ایران منیم مسکنیم دیر آتام
اولنده ، چاغیردی منه بیر یادگار وئردی گؤزل بیر ایران بایراغی شرفله افتخار وئردی دئدی : بالا ، بو بایراغی منه ده وئرمیشدی
آتام ایندی سن ساخلا

شاعر: عبدالله جعفر اف شامخی (شاعر جمهوری آذربایجان-آران) در غم جدایی از ایران

ایکي یوز ایل بوندان قاباق امضالاندي مقاوله منله ایران آراسینا دوشدو بؤیوک بیر فاصله

ایکي یوز ایل قان آغلادیق تبریز ، تهران ... دییه دییه اؤلدو گئتدي آتام - بابام « ایران ، ایران » دییه ، دییه

ایران منیم آتا یوردوم ایران منیم وطنیم دیر آتام اؤلنده ده دئدي ایران منیم مسکنیم دیر

آتام اولنده ، چاغیردي منه بیر یادگار وئردی گؤزل بیر ایران بایراغی شرفله افتخار وئردی

دئدي : بالا ، بو بایراغی منه ده وئرمیشدي آتام ایندي سن ساخلا بایراغی من گئدیرم حاقا چاتام

گله جک وار ، بیر گون گلر باکی قۇشار ایرانا منیم سالامیمی یئتیر تبریز ، تهران ، خوراسانا

گرهك تاريخده دفن اولسون تركمن چاي يا گولوستان ... جان وئره ركن آتام دئدي : **وطنمیز ... ایران ... ایران ...**

سونرا ایران بایراغینی اؤپدو ، یومولدو گؤزلری آتش ساچدی اوره بیمه اونون یانیق لی سؤزلری ...

برای دیدن معنی این شعر به ادامه نوشتار مراجعه کنید

دویست سال پیش عهدنامه امضا شد و میان من و ایران فاصله افتاد . دویست سال در حسرت تبریز و تهران خون گریستیم و پدر و پدرو پدر بزرگم ، در هوای ایران زیستند و درگذشتند ایران ، سرزمین پدری و وطن من است . پدر در لحظه مرگ هم گفت ایران ماوی من است . پدرم در لحظات مرگ ، صدایم کرد و یادگاری به من سپرد . این یادگار چیزی جز پرچم ایران نبود . پدرم شرف و افتخار به من سپرد . پدرم گفت : « فرزند ! این پرچم را پدرم به من سپرده بود ، اکنون این را به تو می سپارم ، زیرا هنگام آن رسیده که به حق بییوندم » « روزی فرا خواهد رسید که باکو به ایران خواهد پیوست . اگر آن روز را دیدی ، سلام مرا به تبریز و تهران و خراسان برسان » « عهدنامه های گلستان و ترکمانچای باید در تاریخ دفن شود » پدرم در حالی که واژه های « وطن ... ایران .. ایران » بر لبانش بود ، جان می داد . پدرم پرچم ایران را بوسید . آنگاه چشمانش برای همیشه فرو خفت .. در حالی که سخنان سوزناکش ، دلم را شعله ور کرده بود ..

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «شعر غم جدایی از ایران»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<https://www.parsiandej.ir/articles/1387/pdf/غم-جدایی-از-ایران.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۰